Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
Y. BOT
fremsat den 14. juli 2016[1]

Sag C-547/15

Interservice d.o.o. Koper
mod
Sándor Horváth

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (øverste domstol, Ungarn))

»Præjudiciel forelæggelse — EF-toldkodeks — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 96, stk. 2 — forpligtelse til at frembyde varerne i intakt stand til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet under iagttagelse af foranstaltningerne til varernes identificering — berørte personer — underentreprenør på transporten«

1. Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 96, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks[2].

2. Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Interservice d.o.o. Koper[3], toldklarerer, og Sándor Horváth, transportør, om godtgørelse af told betalt af Interservice som den »hovedforpligtede«, efter at varer, der blev transporteret i underentreprise af Sándor Horváth under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, var blevet unddraget toldtilsyn.

3. I den foreliggende sag skal Domstolen besvare spørgsmålet om, hvorvidt forpligtelsen til at frembyde varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse i intakt stand for bestemmelsestoldstedet, når den hovedtransportør, der er udpeget af ordregiveren, har givet transporten i underentreprise, påhviler den transportvirksomhed, der varetager transporten i underentreprise. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, bedes Domstolen desuden præcisere rækkevidden af denne forpligtelse.

4. Jeg vil i dette forslag til afgørelse argumentere for dels, at toldkodeksens artikel 96, stk. 2, skal fortolkes således, at begrebet »transportør« vedrører enhver, der udfører transport af varer, som den pågældende har accepteret med kendskab til, at de var varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, hvad enten det er under en transportaftale med ordregiveren eller en aftale om underentreprise indgået med hovedtransportøren, dels, at forpligtelsen i medfør af denne bestemmelse påhviler transportøren i det tidsrum, hvor denne har ansvaret for de varer, som er i hans besiddelse.

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EFT 1992, L 302, s. 1. Forordning som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13.4.2005 (EUT 2005, L 117, s. 13, herefter »toldkodeksen«).

3 — Herefter »Interservice«.

5. Jeg vil gøre gældende, at underentreprenøren på transporten i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor han har udført den faktiske transport af varerne til parkeringspladsen ved bestemmelsestoldstedet og overleveret dokumenterne vedrørende disse varer til hovedtransportørens repræsentant, for at denne kunne opfylde formaliteterne i forbindelse med afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, har opfyldt sin forpligtelse, når han har overgivet ansvaret for varerne samt ledsagedokumenterne til hovedtransportøren.

6. Jeg vil desuden redegøre for, at selv om den omstændighed, at underentreprenøren på transporten efterfølgende har transporteret varerne videre til en anden medlemsstat, ikke indebærer, at han har pligt til inden videretransporten at kontrollere, om hovedtransportøren rent faktisk frembød varerne for bestemmelsestoldstedet med henblik på afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, kan han imidlertid anses for at være ansvarlig, hvis det fastslås, at han transporterede varerne videre, selv om han havde kendskab til oplysninger om, at denne procedure ikke var ophørt efter reglerne, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre under hensyntagen til samtlige relevante faktiske omstændigheder.

I – Retsforskrifter

7. I henhold til toldkodeksens artikel 91, stk. 1, litra a), giver proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse mulighed for forsendelse af ikke-fællesskabsvarer fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde, uden at disse varer pålægges importafgifter eller andre afgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger.

8. Toldkodeksens artikel 96, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Den hovedforpligtede er brugeren af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Han skal:

a) frembyde varerne til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet i intakt stand inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering

b) overholde bestemmelserne om fællesskabsforsendelse.«

9. Toldkodeksens artikel 96, stk. 2, bestemmer følgende: »Uden at dette berører den hovedforpligtedes forpligtelser efter stk. 1 er den transportør eller varemodtager, der accepterer varerne med kendskab til, at de er varer under fællesskabsforsendelse, ligeledes forpligtet til at frembyde dem i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering.«

10. Toldkodeksens artikel 92, stk. 1, bestemmer, at proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse ophører, når varerne og det tilhørende dokument frembydes på bestemmelsestoldstedet.

11. Såfremt en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn, opstår der i henhold til toldkodeksens artikel 203 en toldskyld, som følgende fire kategorier af personer skal betale:

— den person, der har unddraget varen toldtilsyn

— de personer, der har medvirket til unddragelsen, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare unddraget toldtilsyn

— de personer, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare, og som på det tidspunkt, hvor de erhvervede eller modtog varen, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare, der var unddraget toldtilsyn

— samt, i givet fald, den person, som det påhviler at opfylde de forpligtelser, der opstår ved varens midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet.

12. Når der er flere debitorer for samme toldskyld, hæfter de i henhold til toldkodeksens artikel 213 solidarisk for betalingen af denne.

II – De faktiske omstændigheder i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13. IGAZ Trans Kft. fik af Friedler Spedition GmbH overdraget transporten under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse af varer fra Kina, der var ankommet til havnen Koper (Slovenien).

14. Den 8. december 2008 kontraherede IGAZ Trans Sándor Horváth vedrørende transporten af varerne fra Koper til Wien (Østrig) og herefter videre til Rom (Italien), når toldproceduren var afsluttet.

15. Den 11. december 2008 indledte Interservice, toldklarerer, på anmodning af IGAZ Trans forsendelsesproceduren på toldstedet i Koper. Efter at denne procedure var blevet indledt, skulle varerne frembydes for toldstedet i Wiencont Süd, Freilager Wien (Wien, Østrig), senest den 18. december 2008.

16. Ligeledes den 11. december 2008 mødte Sándor Horváth frem hos Interservice, som udstedte CMR-fragtbrevet[4] samt den nødvendige tilladelse til at afhente varerne og foretog elektronisk fremsendelse til de slovenske toldmyndigheder af T1-dokumentet, der skulle anvendes i forbindelse med forsendelsen. Efter at have afhentet varerne på toldstedet i Koper transporterede Sándor Horváth dem til parkeringspladsen ved toldstedet i Wien, som var angivet på CMR-fragtbrevet, hvor han udleverede de nødvendige dokumenter til gennemførelse af toldbehandlingen til repræsentanten for IGAZ Trans.

17. Sándor Horváth forblev derefter på denne parkeringsplads fra den 12. til den 17. december 2008 med den container, som indeholdt varerne. Den 17. december 2008 rejste han retur til Ungarn og efterlod containeren på stedet for herefter at vende tilbage til Wien den 18. december 2008.

18. Varerne blev ikke frembudt for bestemmelsestoldstedet med henblik på opfyldelse af toldformaliteterne. Sándor Horváth fortsatte transporten af de pågældende varer med et nyt fragtbrev udstedt af Friedler Spedition GmbH og modtaget fra repræsentanten for IGAZ Trans Kft. og leverede derefter varerne til bestemmelsesstedet i Italien.

19. Ifølge Kúrias (øverste domstol, Ungarn) konstateringer havde Sándor Horváth åbenbart kendskab til, at der var tale om varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, da han accepterede dem. Alligevel havde han ikke på behørig vis sikret sig, at IGAZ Trans eller Friedler Spedition GmbH havde frembudt toldvarerne for bestemmelsestoldstedet, før han transporterede dem videre fra Wien til Rom. Den forelæggende ret har desuden anført, at der ikke foreligger oplysninger i hovedsagen, som tyder på, at Sándor Horváth vidste, at varerne var blevet unddraget toldtilsyn.

20. Med en forsendelsesangivelse forsynet med et stempel fra et rumænsk toldsted blev det over for afgangstoldstedet godtgjort, at proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse var afsluttet. Efter at have undersøgt sagen konstaterede de slovenske toldmyndigheder, at det rumænske toldsteds stempel på forsendelsesangivelsen var falsk.

4 — Fragtbrev udstedt på grundlag af konventionen om fragtaftaler ved international godsbefordring ad landevej, undertegnet i Genève den 19.5.1956, som ændret ved protokollen undertegnet i Genève den 5.7.1978.

21. Som følge af unddragelsen af varerne fra toldtilsyn blev Interservice som den hovedforpligtede pålagt at betale toldafgift, merværdiafgift samt morarenter på i alt 11 196,49 EUR.

22. Interservice indledte et regressøgsmål på grundlag af ansvar uden for kontraktforhold mod Sándor Horváth med påstand om, at transportøren i medfør af toldkodeksens artikel 96, stk. 2, sammen med den hovedforpligtede er ansvarlig for at frembyde varerne, selv om han i det konkrete tilfælde kun handler i egenskab af underentreprenør på transporten.

23. Da Sándor Horváth blev frifundet både i sagen i første instans og i appelsagen, iværksatte Interservice kassationsappel for Kúria (øverste domstol), som har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal [toldkodeksens] artikel 96, stk. 2, […] fortolkes således, at det ikke alene er den person, der indgår en aftale med sælgeren om transport af varerne (kontraherende transportør eller hovedtransportør), som skal anses for transportør af varerne, men derimod også den person, som helt eller delvist udfører transporten på grundlag af en anden transportaftale indgået med den kontraherende transportør eller hovedtransportøren (underentreprenør på transporten)?

2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal [toldkodeksens] artikel 96, stk. 2, […] da fortolkes således, at underentreprenøren på transporten i et tilfælde som det i hovedsagen omtvistede har pligt til – inden han fortsætter sin transport af varerne – på tilfredsstillende vis at sikre sig, at hovedtransportøren rent faktisk har frembudt varerne til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet på den foreskrevne måde?«

III – Bedømmelse

A – *Indledende betragtninger*

24. For bedre at forstå den problematik, der ligger til grund for denne anmodning om præjudiciel afgørelse, finder jeg det hensigtsmæssigt med en kort gennemgang af de faktiske og retlige omstændigheder i hovedsagen.

25. Den forelæggende ret ønsker for det første at få præciseret begrebet »transportør« som omhandlet i toldkodeksens artikel 96, stk. 2, for at afgøre, hvorvidt Sándor Horváth skal anses for transportør, og for det andet, såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, at få fastlagt rækkevidden af den forpligtelse, som påhviler den pågældende.

26. Disse spørgsmål er stillet i forbindelse med en tvist mellem en toldklarerer, der er anerkendt som debitor for toldskylden, efter at varerne er blevet unddraget toldtilsyn, og underentreprenøren på transporten af disse varer.

27. Denne situation giver anledning til to umiddelbare betragtninger.

28. Den første vedrører den omstændighed, der har ført til toldskyldens opståen.

29. I denne henseende er jeg ikke enig i Kommissionens betænkeligheder, idet den har gjort gældende, at der ifølge forelæggelsesafgørelsens redegørelse for de faktiske omstændigheder er tvivl om toldskyldens oprindelse, idet den kunne være opstå enten på grund af unddragelsen af varerne fra toldtilsyn som omhandlet i toldkodeksens artikel 203 eller på grund af manglende opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse med proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, jf. toldkodeksens artikel 204, som ikke berører toldtilsynet.

30. I henhold til Domstolens faste praksis skal begrebet »unddragelse fra toldtilsyn«, der er nævnt i toldkodeksens artikel 203, stk. 1, forstås således, at det omfatter enhver handling eller undladelse, som medfører, at toldmyndighederne hindres i, det være sig blot midlertidigt, at få adgang til en vare, der er undergivet toldmyndighedernes tilsyn, og at gennemføre de kontrolforanstaltninger, der er omhandlet i toldkodeksens artikel 37, stk. 1 [5].

31. I den foreliggende sag fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse blev gennemført svigagtigt, idet der blev anvendt dokumenter forsynet med et falsk stempel fra de rumænske toldsteder til at godtgøre, at varerne var nået frem til bestemmelsestoldstedet [6]. Fordi varerne ikke blev frembudt korrekt for bestemmelsestoldstedet, var toldmyndighederne, som blev vildledt af falske dokumenter, forhindret i at kontrollere, hvad der var sket med varerne på det afgørende tidspunkt ved procedurens afslutning [7], og denne afslutning, som blev opnået ved brug af svig, skabte tydeligvis en risiko for, at varerne ulovligt blev optaget i Den Europæiske Unions økonomiske kredsløb. Det er således min opfattelse, at den blotte omstændighed, at der blev fremvist forfalskede dokumenter til godtgørelse af, at proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse var afsluttet, udgør unddragelse fra toldtilsyn, som medfører toldskyldens opståen i henhold til toldkodeksens artikel 203.

32. Min anden betragtning vedrører følgerne af, at der er sket unddragelse fra toldtilsyn som omhandlet i toldkodeksens artikel 203.

33. I det tilfælde, hvor en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn, er de personer, som kan anses for debitorer for toldskylden, defineret i toldkodeksens artikel 203, stk. 3, der sondrer mellem fire kategorier af tolddebitorer.

34. Denne bestemmelses tre første led vedrører personer, der har unddraget varen toldtilsyn, personer, der på en eller anden måde har deltaget i denne unddragelse, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at den pågældende vare var unddraget toldtilsyn, samt personer, som har erhvervet eller opbevaret varen, og som på det tidspunkt, hvor de erhvervede eller modtog varen, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at denne vare var unddraget toldtilsyn. Fællesnævneren for disse tre kategorier af personer er, at de på den ene eller anden måde har deltaget i overtrædelsen eller i det mindste har haft fordel heraf, idet de, for at bruge begreber fra strafferetten, har været gerningsmænd eller meddelagtige i denne overtrædelse eller har været hælere, der har aftaget varer, som er indgået i Unionens økonomiske kredsløb uden at være blevet fortoldet.

35. Den pågældende bestemmelses fjerde led vedrører derimod personer, som ikke har deltaget i unddragelsen af varen, men som det bl.a. påhviler at opfylde de forpligtelser, der opstår ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet. Som Domstolen gentagne gange har fastslået, er det inden for proceduren med ekstern fællesskabsforsendelse brugeren af denne procedure, der som hovedforpligtet i henhold til toldkodeksens artikel 96, stk. 1, skal opfylde de forpligtelser, der opstår ved anvendelsen af den nævnte procedure, og som skal betale toldskylden i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 3, fjerde led [8].

5 — Jf. bl.a. dom af 12.6.2014, SEK Zollagentur (C-75/13, EU:C:2014:1759, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis) og af 29.10.2015, B & S Global Transit Center (C-319/14, EU:C:2015:734, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

6 — Det følger af artikel 361, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 2913/92 (EUT 1993, L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1192/2008 af 17.11.2008 (EUT 2008, L 329, s. 1), at forsendelsen kan afsluttes ved et andet toldsted end det i forsendelsesangivelsen anførte. Dette bliver dermed bestemmelsestoldstedet.

7 — Hvad angår det afgørende kontroltidspunkt ved afslutningen af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse henviser jeg til punkt 25 og 26 i generaladvokat Szpunars forslag til afgørelse B & S Global Transit Center (C-319/14, EU:C:2015:500).

8 — Jf. dom af 27.6.2013, Codirex Expeditie (C-542/11, EU:C:2013:429, præmis 33), og af 12.6.2014, SEK Zollagentur (C-75/13, EU:C:2014:1759, præmis 35).

36. Imidlertid giver toldkodeksens artikel 96, stk. 2, mulighed for også at gøre transportøren eller varemodtageren til debitor for toldskylden i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 3, fjerde led, idet den pålægger denne transportør eller varemodtager en pligt til at frembyde varerne i intakt stand for bestemmelsestoldstedet.

37. Under omstændighederne i den foreliggende sag fremgår det af de oplysninger, der er givet af den forelæggende ret, som lægger til grund, at Sándor Horváth ikke har deltaget i unddragelsen af varerne fra toldtilsyn, at underentreprenøren på transporten ikke kan holdes ansvarlig på grundlag af de omstændigheder, der udløser toldskyld, som er anført i de tre første led i toldkodeksens artikel 203, stk. 3. Den forelæggende ret er imidlertid i tvivl om, hvorvidt han ikke bør anses for meddebitor for toldskylden i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 3, fjerde led, hvilket forudsætter, at han er forpligtet til at opfylde forpligtelsen i henhold til toldkodeksens artikel 96, stk. 2.

38. Vi har således en situation, hvor transportøren eller varemodtageren tilsyneladende kun kan holdes ansvarlige, fordi toldkodeksens artikel 96, stk. 2, pålægger den pågældende en specifik forpligtelse til at frembyde disse varer for bestemmelsestoldstedet under iagttagelse af foranstaltningerne til varernes identificering [9].

39. Derfor er den fortolkning, som den forelæggende ret har anmodet om for at få præciseret, hvilke personer der er omfattet af den pågældende forpligtelse, samt dennes rækkevidde, nødvendig for afgørelsen af hovedsagen.

B – *Det første spørgsmål*

40. Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, hvorvidt begrebet »transportør« som omhandlet i toldkodeksens artikel 96, stk. 2, udelukkende omfatter hovedtransportøren, som direkte er blevet overdraget transporten af varerne under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, eller om det også omfatter den underentreprenør, som hovedtransportøren har overdraget udførelsen af transportaftalen til.

41. Efter min opfattelse vedrører toldkodeksens artikel 96, stk. 2, enhver, uden undtagelse, som varetager transport af varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, hvad enten der er tale om en hovedtransportør eller en underentreprenør på transporten.

42. Denne fortolkning synes ganske enkelt at have støtte i den nævnte bestemmelses ordlyd.

43. Som det fremgår af dens ordlyd, er den eneste betingelse i denne bestemmelse for transportørens eller varemodtagerens forpligtelse, at varerne er accepteret med kendskab til den retlige procedure, som de er undergivet. Idet EU-lovgiver slet ikke sondrer i forhold til, om transporten foretages direkte af hovedtransportøren eller er givet i underentreprise til en anden transportør, påhviler pligten til at frembyde varerne i intakt stand for bestemmelsestoldstedet enhver, uden forskel, der varetager transporten af varerne, hvor det er påvist, at den pågældende havde faktisk kendskab til proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Hvis betingelsen om dette kendskab er opfyldt hos underentreprenøren på transporten, påhviler forpligtelsen i toldkodeksens artikel 96, stk. 2, derfor denne.

9 — Som eksempel på anvendeligheden af denne specifikke forpligtelse rejser hovedsagen spørgsmålet om grundene til, at Kommissionen i sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (KOM(97) 472 endelig), foreslog, at denne bestemmelse blev fjernet, ifølge femte betragtning til forslaget med den begrundelse, at den »i sig selv […] intet [føjer] til kodeksens bestemmelser om fastslåelse af årsagen til toldskyldens opståen og af hvem debitor er«. Efter Parlamentets ændring, som blev godkendt af Kommissionen, blev forslaget til forordning vedtaget uden ændringer af artikel 96 (jf. ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (KOM(1998) 428 endelig) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 955/1999 af 13.4.1999 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 for så vidt angår ordningerne for ekstern forsendelse (EUT 1999, L 119, s. 1)).

44. I øvrigt understøttes denne konklusion tilsyneladende også af en formålsfortolkning.

45. Den forpligtelse, der påhviler transportøren eller varemodtageren, er således begrænset af selve formålet hermed, der består i at frembyde varerne i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering.

46. Som Kommissionen med rette har gjort gældende i sit skriftlige indlæg, indførte EU-lovgiver et medansvar for transportøren eller varemodtageren for at tage hensyn til den omstændighed, at den person, som er i fysisk besiddelse af varerne, er den eneste, der rent faktisk kan frembyde dem for bestemmelsestoldstedet.

47. Det bør i denne henseende fremhæves, at den begrænsede forpligtelse, der påhviler transportøren eller varemodtageren i henhold til toldkodeksens artikel 96, stk. 2, adskiller sig fra den generelle forpligtelse, der påhviler den hovedforpligtede i henhold til denne toldkodeksens artikel 96, stk. 1.

48. I sin egenskab af bruger af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse er den hovedforpligtede forpligtet til ikke kun at frembyde varerne i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering [10], men også, mere generelt, til at »overholde bestemmelserne om fællesskabsforsendelse« [11]. I henhold til toldkodeksens artikel 96, stk. 1, artikel 203, stk. 3, fjerde led, og artikel 204, stk. 1, bliver han debitor for toldskyld alene som følge af manglende iagttagelse af denne procedures bestemmelser, også selv om denne skyld ikke direkte kan tilskrives ham, idet det ansvar, der således pålægges ham, har til formål »at sikre en hurtig og ensartet anvendelse af bestemmelserne vedrørende opkrævning af toldskyld med henblik på beskyttelse af Fællesskabets og dets medlemmers finansielle interesser« [12]. Da den hovedforpligtede skal sikre en hensigtsmæssig afvikling af forsendelsestransaktionerne, er han også debitor for toldskylden, selv om han er i god tro, og overtrædelsen af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse skyldes svig, som den hovedforpligtede ikke har noget at gøre med [13]. Den hovedforpligtedes objektive ansvar gør således denne ansvarlig for enhver tilsidesættelse af reglerne i forbindelse med proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, selv om den er begået af en anden.

49. Transportøren eller varemodtageren har et mere begrænset ansvar. Til forskel fra den hovedforpligtede skal han ikke overholde samtlige bestemmelser om proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Selv om toldkodeksens artikel 96, stk. 2, skal anses for at pålægge ham en forpligtelse til at opnå et resultat i den forstand, at han har pligt til at sikre, at varerne frembydes i intakt stand for bestemmelsestoldstedet, kan transportøren eller modtageren af disse varer kun gøre dette i det tidsrum, hvor de pågældende varer er i hans besiddelse. Med andre ord: Mens forpligtelsen omhandlet i toldkodeksens artikel 96, stk. 1, er baseret på selve egenskaben af hovedforpligtet, som skal bære konsekvenserne af enhver overtrædelse eller uregelmæssighed, der er begået, har transportørens eller varemodtagerens ansvar både sit grundlag og sin begrænsning i den fysiske kontrol over disse varer.

50. Jeg udleder heraf, at selv om underentreprenøren på transporten er bundet af forpligtelsen til at frembyde varerne i intakt stand for bestemmelsestoldstedet, påhviler denne forpligtelse ham kun i det tidsrum, hvor han reelt udfører transporten og har ansvaret for varerne.

10 — Toldkodeksens artikel 96, stk. 1, litra a).

11 — Toldkodeksens artikel 96, stk. 1, litra b).

12 — Jf. dom af 3.4.2008, Militzer & Münch (C-230/06, EU:C:2008:186, præmis 48). Jf. desuden i denne retning dom af 15.7.2010, DSV Road (C-234/09, EU:C:2010:435, præmis 30).

13 — Jf. i denne retning dom af 3.4.2008, Militzer & Münch (C-230/06, EU:C:2008:186, præmis 49).

51. Det er almindelig praksis inden for international varetransport at gøre brug af flere transportører. I det tilfælde, hvor flere transportører varetager en del af strækningen, påhviler forpligtelsen i henhold til toldkodeksens artikel 96, stk. 2, efter min opfattelse hver enkelt af disse efter hinanden, da det er, mens de har ansvaret for varerne, at de kan sikre, at de forbliver i intakt stand, bl.a. ved at forhindre, at forseglingen brydes, eller uregelmæssigheder ved omladning.

52. I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor underentreprenøren på transporten har foretaget den faktiske transport af varerne til parkeringspladsen ved bestemmelsestoldstedet og overleveret dokumenterne vedrørende disse varer til hovedtransportørens repræsentant, for at denne kunne opfylde formaliteterne i forbindelse med afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, har underentreprenøren på transporten efter min opfattelse opfyldt sin forpligtelse, når han har overgivet ansvaret for varerne samt ledsagedokumenterne til hovedtransportøren, der således er blevet »transportør« som omhandlet i toldkodeksens artikel 96, stk. 2.

53. Af ovenstående grunde foreslår jeg, at Domstolen besvarer det første spørgsmål med, at toldkodeksens artikel 96, stk. 2, for det første skal fortolkes således, at begrebet »transportør« vedrører enhver, der udfører transport af varer, som den pågældende har accepteret med kendskab til, at de var varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, hvad enten det sker i medfør af en transportaftale med ordregiveren eller en aftale om underentreprise indgået med hovedtransportøren, og for det andet, at forpligtelsen i henhold til denne bestemmelse påhviler transportøren i det tidsrum, hvor han har ansvaret for de varer, som er i hans besiddelse, således at underentreprenøren på transporten i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor den pågældende har foretaget den faktiske transport af varerne til parkeringspladsen ved bestemmelsestoldstedet og overleveret dokumenterne vedrørende disse varer til hovedtransportørens repræsentant, for at denne kunne opfylde formaliteterne i forbindelse med afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, har opfyldt sin forpligtelse, når han har overgivet ansvaret for varerne samt ledsagedokumenterne til hovedtransportøren.

54. Det står dog tilbage at undersøge, hvorvidt den omstændighed, at Sándor Horváth transporterede varerne videre fra Wien til Rom, på ny gjorde ham til debitor for toldskylden.

55. Det er netop, hvad det andet spørgsmål drejer sig om.

C – *Det andet spørgsmål*

56. Med sit andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, hvorvidt underentreprenøren på transporten i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede har pligt til – inden han fortsætter sin transport af varerne til en anden medlemsstat – på behørig vis at sikre sig, at hovedtransportøren rent faktisk har frembudt varerne for bestemmelsestoldstedet på den foreskrevne måde.

57. Efter min opfattelse følger svaret forholdsvis naturligt af mine betragtninger i forbindelse med det første spørgsmål.

58. Til forskel fra den hovedforpligtede, der skal sikre en hensigtsmæssig afvikling af forsendelsestransaktionerne, er transportørens eneste pligt under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse at frembyde varerne i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering.

59. Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor underentreprenøren på transporten overleverede forsendelsesdokumenterne til hovedtransportøren, for at denne kunne opfylde formaliteterne i forbindelse med afslutning af toldproceduren, har hovedtransportøren fra denne overlevering efter min opfattelse overtaget den forpligtelse, som påhvilede underentreprenøren på transporten i medfør af toldkodeksens artikel 96, stk. 2.

60. Da underentreprenøren på transporten var blevet fritaget for denne forpligtelse, havde han ikke pligt til inden videretransporten at kontrollere, at hovedtransportøren rent faktisk havde frembudt varerne for bestemmelsestoldstedet med henblik på afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse.

61. Selv om underentreprenøren på transporten ikke kan pålægges en pligt til aktiv årvågenhed på grundlag af toldkodeksens artikel 96, stk. 2, er det imidlertid min opfattelse, at han kan holdes ansvarlig, hvis det fastslås, at han fortsatte transporten, selv om han havde kendskab til oplysninger om, at proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse ikke var ophørt efter reglerne, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre under hensyntagen til samtlige relevante faktiske omstændigheder. I så fald skal underentreprenøren nemlig anses for at have accepteret at fortsætte transporten af varerne med kendskab til, at de fortsat var varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, hvilket ville medføre, at han på ny ville være undergivet forpligtelsen i henhold til toldkodeksens artikel 96, stk. 2.

IV – Forslag til afgørelse

62. På baggrund af det ovenstående foreslår jeg Domstolen at besvare de præjudicielle spørgsmål fra Kúria (øverste domstol, Ungarn) på følgende måde:

»Artikel 96, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at begrebet »transportør« vedrører enhver, der udfører transport af varer, som den pågældende har accepteret med kendskab til, at de var varer under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, hvad enten det sker i medfør af en transportaftale med ordregiveren eller en aftale om underentreprise indgået med hovedtransportøren, og at forpligtelsen i medfør af denne bestemmelse påhviler transportøren i det tidsrum, hvor han har ansvaret for de varer, som er i hans besiddelse.

I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor underentreprenøren på transporten har foretaget den faktiske transport af varerne til parkeringspladsen ved bestemmelsestoldstedet og overleveret dokumenterne vedrørende disse varer til hovedtransportørens repræsentant, for at denne kunne opfylde formaliteterne i forbindelse med afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, har underentreprenøren på transporten opfyldt sin forpligtelse, når han har overgivet ansvaret for varerne samt ledsagedokumenterne til hovedtransportøren.

I øvrigt medfører den omstændighed, at underentreprenøren på transporten derefter fortsatte transporten af varerne til en anden medlemsstat, ikke, at han havde pligt til inden videretransporten at kontrollere, at hovedtransportøren rent faktisk havde frembudt varerne til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet med henblik på afslutning af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Den pågældende kan dog holdes ansvarlig, hvis det fastslås, at han fortsatte transporten, selv om han havde kendskab til oplysninger om, at denne procedure ikke var ophørt efter reglerne, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre under hensyntagen til samtlige relevante faktiske omstændigheder.«